

Marja Jongerius

Jan Bunnikschool

Lopik.

E-mailadres: hnc.jongerius@hccnet.nl

Reactie 1:

Mijn ervaring met “Zo leer je kinderen lezen en spellen”, de klankzuivere periode.

Dit is het tweede jaar dat ik deze methode toepas naast de oude versie van de “leessleutel”. Het eerste jaar heb ik voor iedere nieuw aan te leren letter een voorbereidingsformulier gemaakt en dit samen met een letter-oefenblad, (geknipt en geplakt van het kopieerblad van de betreffende letter uit de kopieermap van de leessleutel.)in een map gedaan. De voorbereiding dit jaar is dus veel minder.

In het begin komt er veel op je af, wanneer je met deze methodiek gaat werken. De dagelijkse volgorde van aanbieden lijkt teveel om routine te worden, maar niets is minder waar. Het geeft juist een enorme rust, te weten dat je niets vergeet, wat voor het leren lezen en voor de spelling belangrijk is. Het wordt je nu meteen duidelijk welke oefening welk doel beoogt ,dus sla je niets over.

Wat lezen betreft zie ik de volgende sterke punten:

Je geeft de kinderen het juiste aanpakgedrag, door je eigen voorbeeld in de oefeningen.

Door dezelfde structuur ieder dag, geef je ongemerkt de zwakke kinderen extra oefening, de sterken geef je een moeilijk woord (moeilijker dan ik met de Leessleutel gewend was). Wat me opvalt dat juist de zwakke kinderen daar heel sterk in groeien, omdat ze met ieder woord toch meedoen. Ze krijgen een alerte luisterhouding. Een letter wordt niet gekoppeld aan een woord, kinderen blijven dus niet aan een woord hangen, b.v. het is de “n” van “ naam”.

Kinderen ontdekken in de tekst zelf de betekenis van letters die we nog niet aangeleerd hebben, ze durven te ontdekken, zijn er trots op, ook de zwakken. Voor lezen in verwerkingsboekjes zie onder spelling.

Wat spelling betreft:

Iedere dag is er aandacht voor spelling, dat is de grootste tegenstelling met reguliere methodes.

Het benoemen van medeklinkers, korte, lange en tweeklanken geeft de kinderen een goede ordening.

De gebaren zijn voor de meesten een goede steun, ze vinden het leuk.

De auditieve analyse met behulp van de hakkaarten is geweldig. Kinderen zijn zich nu zo bewust van het feit dat je geen woord kunt maken met alleen maar medeklinkers, want op de hakkaarten zijn hokjes gereserveerd voor die andere klanken.

Door de hakkaarten bij het dictee, dat daarop volgt, te gebruiken, hebben ze een controle middel. Bij de zwakke kinderen kun je ze vertellen welke hakkaart ze nodig hebben voor welk woord en ze komen eruit, ook een woord met twee of drie medeklinkers voor of achteraan. Ze kunnen zichzelf controleren.

Bij de verwerking van de werkboekjes van de leessleutel, schrijft ieder kind alle woorden zonder problemen onder de plaatjes. En dat is een heel groot verschil! Bij invuloefeningen zag je ze vroeger het aangeleerde woord zoeken en gokken welk

woord of plaatje erbij hoorde, nu leest echt ieder kind de hele tekst en zoekt dan de oplossing.

De leessleutel begint meteen met **schrijffletters** schrijven, daarmee zag ik de zwakke kinderen zo worstelen, dat het me geen moeite kostte dat op te schuiven tot na de klankzuivere periode; ze pikken de techniek daarna ook nog eens sneller op.

Reactie 2:

Ik ben erg enthousiast over de uitslag van de leestoets. Bij de DMT hebben 29 kinderen een A score, 3 kinderen een B score (op een woord na hadden ze een A score) en 1 kind heeft een C score.